

Mój dzień – opowieść Pauliny z Peru

Załączniki do scenariusza zajęć dla uczniów klas I-III

Załącznik 1

Historia Pauliny

Jestem Paulina, ale nazywają mnie Pau. Mam 7 lat i mieszkam miasteczku Pisac (wym. Pisak), niedaleko miasta Cuzco (wym. Kuzko), w południowym Peru. Pisac położone jest w wysokich górach – Andach, gdzie klimat jest bardzo ostry. Czasem bywa bardzo zimno i wysoko w górach pada śnieg, a czasem jest słońce i ciepło. Mamy dwie pory roku: deszczową i suchą.

Dawno temu w okolicach naszej miejscowości mieszkali Inkowie. Teraz do Pisac przyjeżdżają turyści, żeby zobaczyć ruiny ich miasta.

Nasz dom jest na obrzeżach miasteczka. Zbudowany jest z cegły adobe. To cegła z gliny i słomy suszona na słońcu. Mieszkam z mamą i tatą oraz siostrą Marią i bratem (Enrique, wym. Enrike). Jestem najstarsza i często opiekuję się moim rodzeństwem kiedy mama pierze, gotuje, szyje lub przędzie. Ja też już uczę się farbować nici, szyć i prząć kolorowe materiały. Kiedyś nauczę się prząć jak mama. Moim marzeniem jest założyć w Pisac mały sklepik z kolorowymi materiałami i tradycyjnymi ubraniami. Tata mówi, że turyści to bardzo chętnie kupują. Lubię turystów. Czasem z nimi rozmawiam. Opowiadają mi ciekawe rzeczy. Chciałabym kiedyś wyjechać w podróż i poznać inne miasteczka i duże miasta.

Chodzę do czwartej klasy. Szkoła jest w centrum miasteczka. Wstaję rano, pomagam ubrać się siostrze. Maria i Enrique jeszcze nie chodzą do szkoły. Maria jest malutka. A Enrique spędza cały dzień na ulicy grając w piłkę z kolegami. Jemy śniadanie i we trzy idziemy do szkoły. Po szkole zabieram siostry i idziemy na plac z koleżankami, żeby chwilę się pobawić. Najbardziej lubię grać w klasy. Mogłabym tak skakać godzinami z moją przyjaciółką Aną, ale muszę wracać do domu na obiad, więc nie bawimy się długo. Po obiedzie pomagam mamie. Tata pracuje na polach oddalonych o kilka kilometrów od wioski więc wraca dopiero wieczorem, na kolację.

W niedzielę rano ubieramy się odświętnie i idziemy wszyscy do kościoła. Po kościele mama zabiera mnie na targ. Sprzedajemy kukurydzę, którą tata w tygodniu przynosi z pól. Kolorowe kolby kukurydzy układamy na ziemi. Kukurydza może mieć różne kolory: mamy żółte, czerwone, czarne i zielone kolby. Mama przyrządza też kukurydzę na ruszcie. Uwielbiam obgryzać kolby kukurydzy. To moja ulubiona potrawa. Przyjaciółka mamy na sąsiednim stoisku sprzedaje kolorowe materiały. Bardzo lubię oglądać jej towar. Na targu jest zawsze bardzo dużo ludzi. Mama rozmawia ze starszymi kobietami i mężczyznami, którzy opowiadają różne ciekawe historie o tym, jak to kiedyś było. Uwielbiam słuchać tych opowieści. Chciałabym je kiedyś zapisać w książce, takiej jakie czytamy w szkole.

Imię : Paulina Gómez Gallardo

Wiek: 7 lat.

Adres: Pisac, pld. Peru. Mieszkam z mamą i tatą oraz siostrą Marią i bratem Enrique

Mój dom: Nasz dom zbudowany jest z cegły adobe – gliny pomieszanej ze słomą wypalanej na słońcu.

Ulubiona potrawa: Kolby kukurydzy z rusztu lub gotowane, posypane serem.

Pomoc w domu: Pomagam mamie opiekować się rodzeństwem, farbować nici, prząć i szyć.

Ulubione zabawy: Gra w klasy.

Najlepsi przyjaciele: Mam przyjaciółkę Anę.

Mój dzień – opowieść Pauliny z Peru

Załączniki do scenariusza zajęć dla uczniów klas I-III

Moje marzenia: Jak dorosną chciałabym założyć sklepik z materiałami i pojechać w podróż, żeby poznać inne miasteczka i duże miasta. Chciałabym też zapisać w książce historie, które opowiadają ludzie z targu w Pisac.

Załącznik 2

Moja wizytówka

Imię i nazwisko:

Wiek:

Adres:

Mój dom:

Ulubiona potrawa:

Pomoc w domu:

Ulubione zabawy:

Najlepsi przyjaciele:

Moje marzenia:

Załącznik 3

Porównanie życia dziecka polskiego i peruwiańskiego

	Dziecko polskie	peruwiańskie
dom		
ulubiona potrawa		
zabawy		
marzenia		